

ВИКТОР ЮГО ДЖИНОВЕ

Превод от френски: Пенчо Симов, —

chitanka.info

*E come i gru van
cantando lor la*

*Facendo in aer di se
lunga hga*

*Cosi vid'io venir
traendo guai*

*Ombre portate dalla
detta briga^[1]*

D

ant

e

*Ни звук,
ни звън
и тук,
и вън —
в градчето,
в морето,
обзето
от сън.*

*Стаена
е мъка там.
Изстена
нощта едвам
и някой
сред мрака
проплака
във страх голям.*

Далечна врява

се чува пак.
Джудже в забрава
подскоква, чак
в галоп лудува,
гърди издува
и в такт танцува
от крак на крак.
Шумът остана,
расте, ехти безспир
като камбана
в низвергнат манастир,
тъй както спора
на много хора
глъхти в простора
и еква най-подир.

О, боже, джсинът! Хала
в душата вдъхва страх.
Под витата спирала
на стълбичката спрях.
Но лампата угасна
и сянката неясна'
из къщата ми тясна
навява трепет плах.
И джсин след джсин се мярка,
въртят се те във вихрен рой,
дърветата във парка
се чупят с трясък: чувам вой.
Като че тъмнината
е облак, който мята
със скорост непозната
навред светкавици безброй.

Наблизо са! Във тази стая
не ни е страх от тях, нали?
Но колко врява вдига тая
коhorta от вампири зли!

*На покрива гредата сива
като тревичка се превива,
трепери портата ръждива,
заплашва да се повали!*

*О, адски вой на драконите стари!
Роякът тука иде, погледни!
Небе! Над моя дом ще се стовари!
Стената се огъва настрани
и къщата се пука разлюляна,
откъсната от голата поляна —
изглежда, че вихрушка я подхвана
като листо през есенните дни!*

*Пророче, чуй ме ти, спаси ме
от духовете на нощта,
ще славя свято то ти име,
молитви ще ти посветя!
Запри дружината могъща
да не проникне в мойта къща
и никога да се не връща,
навеки да се махне тя!*

*Отминаха! Роякът
се маха; техните крака
по портата не тракат
като безчислена войска.
Дрънчат окови още
и от леса среднощен
долита екот мощен
като от придошла река!*

*Крилата са далече
над горския гъстак,
шумът утихва вече:
дочувам сякаш как
кълвач пробива бука*

или че пада тука
затихващ град и чука
по някой покрив як.

Напеви слаби
дочувам още аз;
така араби
допяват в нощен час
старинна песен
и с глас унесен
във сън чудесен
детенце пей в захлас.

Обзет от тръпки
пред злия дух,
последни стъпки
във мрака чух.
Сганта отлита:
така вълците
ще доловите
сред ропот глух.

Това е
гласът им вял;
ридае,
почти замрял,
невзрачен;
тъй плаче
сираче
в безсилна жал.

Нощта
на път
влетя;
светът
не спира;
в зефира

замира
шумът.

---

[1] И като жерави, които разгласят своите жалби
и образуват във въздуха дълги върволици,
видях да идват, влачейки стенания,
сенките, понесени от тази буря. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.